

**Suullisesti vastattava kysymys O-00001/2013
komissiolle**

työjärjestyksen 115 artikla

Silvana Koch-Mehrin

ALDE-ryhmän puolesta

Aihe: Tullikoodeksin uudistaminen ja luettelo muun kuin etuuskohtelun piiriin kuuluvista alkuperäsäännöistä

Nykyisin tuotteiden alkuperä määritellään yhteisön tullikoodeksin (neuvoston asetus N:o 2913/92) 24 artiklaan kirjatun periaatteen mukaisesti siten, että tavara, jonka tuottamiseen on osallistunut kaksi tai useampia maita, on peräisin siitä maasta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.

WTO pyrkii harmonisoimaan tavaroiden alkuperän muun kuin etuuskohtelun. WTO:n esityksen perusteella ja osana tullikoodeksin uudistamista komissio on kehittänyt sitovia sääntöjä muun kuin etuuskohtelun piiriin kuuluvan alkuperän suhteen. Komission mukaan tämä luettelo johtaa tuontia koskevan oikeusvarmuuden lisääntymiseen ja toimii selkeänä oikeusperustana etenkin polkumyynnin torjunnassa. Yritysten kannalta sen käyttöönotto tekisi kuitenkin menettelystä monitahoisempaa ja vaikeampaa. Kun aiemmin vientiä harjoittava maa määritteli tavaran alkuperän, komission ehdotuksen mukaan EU määritteli itse kolmansista maista tulevien tuotteiden alkuperän.

1. Miten tämä valvonta toteutettaisiin? Jos polkumyynnin torjuntaan liittyvät tapaukset koskevat vain 0,7 prosenttia EU:n alueen tuonnista, onko eurooppalaisten maahantuojien oikeusvarmuutta koskeva argumentti edelleen pätevä?
2. Tuoteryhmistä tai niiden valmistamiseen käytetyistä tuotteista riippuen monissa tapauksissa tuote ei enää ole alkuperältään eurooppalainen. Mikä on komission analyysi EU:n tuotannon taantumista koskevasta riskistä?
3. Viennin suhteen komissio ehdottaa, että tuontimaiden olisi voitava soveltaa omia alkuperäsääntöjään. Miten tämä pantaisiin täytäntöön? Mitä resursseja komissio antaisi toimijoiden käyttöön, jotta nämä voisivat soveltaa yli 190 maan alkuperäsääntöjä? Eikö tämä lisäisi byrokratiaa?
4. Tuonin yhteydessä tarvitaan alkuperäsääntöjä, mutta viennin suhteen olemassa on muitakin vaihtoehtoja. Onko komissio selvittänyt ovatko tuonin ja viennin erilaiset alkuperäsäännöt EU:n oikeuden tai WTO:n mukaisia?
5. Onko luettelon käyttöönottamisen pienyrityksiä tukevan aloitteen ja pk-yritysten kansainvälistämistä koskevan EU:n strategian tavoitteiden mukaista?

Jätetty: 9.1.2013

Välitetty: 11.1.2013

Määräaika: 18.1.2013